

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

3 Detur ab electo vitandi cautio damni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

Nec sufficere nobis ad salutem arbitremur, si turbis negligentium, vel quorumlibet indoctorum, fide vel adibus adaequemus, quibus sacris literis unica est credendi patiter & vivendi regula & praescripta.

Ne ergo (ut supra dictum est) tales sui officii successores aliquis sibi quareat, probentur Episcopi alteram pro se successorem sibi statuerent designati in locum suum subrogare.

QVÆSTIO II.

Quod autem amicorum patrocinia in aliquorum electione conualescere non debeant, auctoritate beati Gregorii Papae probatur, qui in secundo libro Regesti, indidit. II. ep. 22. seu cap. 10. scribit Antonio Subdiacono dicens.

C. I. ¶ In electione Episcopi non munerum datio, nec aliquorum patrocinia conualescant.

Illud b quidem pra omnibus tibi cura sit, ut in hac electione nec datio quibusvisque modis interveniat praemiorum, nec quarumlibet personarum patrocinia conualescant. Nam si quorundam patrocinio fuerit quisquam electus, voluntatibus eorum, cum fuerit ordinatus, obedire, reverentia exigente, compellitur: si quod fit, ut & res illius mirantur ecclesia, & ordo ecclesiasticus non servetur. Talem ergo, te admonente, personam debent sibi eligere, qua nullus incongruus voluntati deserviat, sed vita ac moribus decorata, tanto ordine digna valeat inventiri.

C. II. ¶ In electione antistitis communi utilitati, non suo lucro quisq; prospiciat.
Idem ad clerum Mediolanensem, lib. 2. indidit 31. epist. 29. seu c. 62.

Dilectissimi e filii, officii nostri censura communis suademus, ut in hac suscipiendi antistitis causa nullus vestrum, neglecta utilitate communi, suo lucro prospiciat: ne, si quisquam propria commode appetit, frivola astantione fallatur, quia nec libero iudicio praferendam sibi personam examinat mens, quam cupiditas ligat. Pensantes igitur, quae cunctis expediunt, ei quem vobis divina gratia praetulerit, integritam semper in omnibus obedientiam praebere. Iudicari namque a vobis ultra non debet semel praeratus: sed tanto nunc subtiliter iudicandus est, quanto postmodum iudicandus non est.

QVÆSTIO III.

Quod autem simoniacus habendus non sit, qui post electionem pro indignitate ecclesia iuramentum praestitit facile probatur. Aliud est enim ante electionem iuramentum facere, vel se futurum pacisci, ad hoc ut eligatur: aliud est, nullo precedente conventione post electionem huiusmodi iuramentum offerre. Illud ab officio tanquam munus impensum deiecit: hoc autem conserando nullum impedimentum generat.

De priori casu scribit Pelagius Papa clero Catinensi.
C. I. ¶ Qui in Episcopum eligitur, de rebus ecclesiasticis aliquam securitatem nulli faciat.

Talia d quidem iam dudum ad fratrem & Coepiscopum nostrum Eucarpum de visitatione Carinensis ecclesiae scripta direximus, ut in eis iudicium nostrum potius agnosceret. Veruntamen, quia quosdam ibi non sana intentione, sed pravis studiis, dissensiones suscitare, vestra etiam relatione cognovimus, qui scientes se ad Episcopatum nec aetate, nec scientia, nec virtute meritis, posse perducere, ad hoc tantummodo inquietate ecclesiam volunt, ut sibi de his, quae ex ipsa

a Sup. Apostolica. b Polyc. l. 3. tit. 3. l. 1. p. 5. c. 129. c Polyc. ibid. l. 1. p. 5. c. 130. d Anf. l. 6. c. 40. Polyc. l. 2. tit. 3.

praesumpta sunt, impunitatem futuram promittit Episcopus, & fiat rapina securitas, Episcopatus ambitio, haec etiam vos diximus commoneos, ut decretum in Elpidium Diaconum factum, & subscriptum ab omnibus quos vestra relatio designavit, ad nos eum praedicti litatoris epistola, & cum eodem Diacono mature, & propinquate, perducere. & post pauca. ¶ Cum igitur haec filius noster, magnificus vir, Leo prator, venisset, ac nobis de singulis, quae ibi mora sunt, & quomodo vobis prope totius civitatis in Elpidio Diacono concordaretur. Unde quia de memorati viri testimonio dubitare non possumus, idcirco, sicut dictum est, Elpidium Diaconum ad nos facite propere, nec expectetis ulterius, ut admonitio ad eum nostra debeat destinari. Quae tamen hoc per vestram dilectionem in praesenti iustissime specialiter admonemus, ne cui se aliqui dote, vel aliter promittat, sed neque de ecclesiasticis praerogativis causis aliquam securitatem cuiquam audeat facere, siue promittere, aut quasi factus Episcopus ea quae direpta sunt non repetat, sed apud eos, a quibus direpta sunt, permanere libere patiatur: sciens, quod si in aliquid fecit, vel fecerit, nec a nobis omnino permittitur, valere ipsa promissio, & cum iudicii nostri, quod de his habuimus, damno, pastoralis consecrationis officium promereri non poterit. De secundo vero casu in isto Pelagii secundi legitur.

C. II. ¶ Post electionem pro indemitate iurata, licet electio iuramentum praestare.

Artaldus Arelatenfis i Episcopus, Narbonensis ecclesiae suffraganeus, Romam consecretandus ad Bonifacium Papam Urbanum venit: sius quippe Archiepiscopus eum, consecrare volebat, quoniam post electionem suam propter bona ecclesiae conservanda canonice iuravit. Consecratus itaque est a Domino Papa Urbano, ante purgatus huiusmodi iuramento. De iuramento, quod canonicis nostrae ecclesiae feci post electionem, nullam conventionem ante, ut eligeret, feci. Narbonensis vero Archiepiscopus, nullius, praeter id, criminis causa, consecrationem nostram omnimode, me sciente, neque mihi criminis conficius sum, propter quod a facta e iunctione repellat.

¶ Arelatenfi In manscriptis etiam sic habetur. Sed sum est subesse mendum, quia hic Episcopus vocatur suffraganeus Archiepiscopi Narbonensis: in concilio autem secundo Arelate refertur ad provinciam Viennensem. Et quoniam Galfridus Durandi in speculo de auctor. & uso pallii, hoc eum, ut dicitur, Arelatensem Archiepiscopum subesse Narbonensi: etiam Ioannes Andrea in notis ad illum locum expresse scribit, in concilio Arelate non agi de Arelatenfi Archiepiscopo. Et probatur etiam, quod Arelatenfi, qui verus est suffraganeus Archiepiscopi Narbonensis, non rapie scriptum fuisse, Arelatenfis.

QVÆSTIO IV.

Quod autem clericus ante sententiam tempus ad Episcopum discedere non liceat, probatur auctoritate Symmachii Papae, dicens.

¶ Symmachii. ¶ Citatur libellus Eusebii, nomine Symmachii Papae, cuius reddita est ratio sup. distind. 31. c. 1. non nos.

C. I. ¶ Ante tempus sententia non licet clericis ab Episcopo suo discedere.

Nonne d directa sunt verba canonum 1. [Quoniamque clericorum ab Episcopo suo ante sententiam tempus pro dubia suspitione discesserit, manifestum est, eum manere censuram?] & infra. [Lex ecclesiastica

a al. iterari. b Emendatum est hic locus in Anselmo & Polycarpo. c al. sacerdotum me repellat. d l. 1. p. 1. c. 340. & 341.

